

VELKOMĚSTO

Dotknout se vlastní duše.

Ač to zní jednoduše,

jsme bezradní

a nepoučitelní.

Znamení a znamení...

Andělé strážní se snaží,

ale všechno nezmůžou.

Jen pomůžou,

cestu ukážou

a pak...

je to na nás.

A v nás černá díra,

zlatej důl pro upíra.

Nezastírám,

že mám taky co dělat,

ale včera jsem našla čtyřlístek.

Byl to symbol,

že smývám vztek,

že jsem na té správný cestě...

Jenže ten šilenej život ve velkoměstě
mě ruší.

Bolí mě uši

z toho stresu.

Válka děsů!

Nezaplatila jsi parkovný v garážích na Floře.

Krávo!

A teď všechny blokuješ,

protože:

Všichni někam spěchají.

Neznají

hodnotu klidu.

Nepoznali bídu,

ani smrt si na ně nesáhla,

proto ještě neviděli vlastní zrcadla.

Křičí, ječí, vztekají se, vztekají.

Přišla jsi pozdě do práce?

Zaplatíš!

Možná už se sem zítra nevrátíš

a pozítří tě nepoznají.

Stojí deset minut za tragédií?

Kde,

proboha, kde to žiji?!

